

Ngôn ngữ và EQ

Chương Gió

Tập san số 5 - Tháng 3/ 2019

Mục lục

LỜI NGỎ - Trang 1

LÀNG KÍNH - Trang 2 + 3

Sự trùng hợp ngày Quốc tế phụ nữ tại
Việt Nam

CÂY BÚT NHÍ - Trang 4 -> 9

Mẹ và tôi
Những thứ mẹ cho tớ...
Mẹ
Viết thơ cho mẹ
Cánh thư gửi mẹ

TIP - TIP - TIP - Trang 10 + 11

Sức khỏe tinh thần

HỌC VUI - VUI HỌC - Trang 12 + 13

VƯỜN ĐỌC - Trang 14 + 15

Yêu thương mẹ kể - Phan Thị Hồ Điệp

LỜI MEO

“Bao ngày Mẹ ngóng, bao ngày Mẹ trông, bao ngày Mẹ mong con
quay về,
Ấp trong giấc mộng nhớ bao tháng ngày bé con hồn nhiên bên dáng
Mẹ,
Mẹ chợt tỉnh giấc, và Mẹ nhìn thấy, con Mẹ vẫn bé như thiên thần,
Thấy con khóc oà, mắt Mẹ lệ nhoà, cảm ơn vì con đến bên Mẹ...”
Các em thân mến!
Rất nhiều người đã khóc khi nghe bài hát Nhật ký của mẹ, cô
Phương cũng vậy.
Bởi vì mẹ là người ôm ấp, người đồng hành cùng con suốt cuộc đời.
Bởi vì mẹ luôn làm tất cả để các con có được hạnh phúc!
Và chúng mình cũng mong mẹ HẠNH PHÚC nhé.
Và hãy nói yêu thương mẹ mỗi ngày... để mẹ luôn HẠNH PHÚC.

Diêu Lan Phương

Nguồn gốc ngày Quốc tế phụ nữ

8/3

Nguồn gốc ngày 8/3 bắt đầu từ phong trào đấu tranh đòi quyền sống của nữ công nhân Mỹ.

Ngày 8-3-1899, nữ công nhân ngành dệt và ngành may ở Chicago (Mỹ) đã bãi công, biểu tình đòi tăng lương, giảm giờ làm việc. Cuộc đấu tranh này đã giành được thắng lợi.

Năm 1910, Hội nghị Quốc tế phụ nữ lần thứ II họp tại Copenhagen, Thủ đô Đan Mạch, theo đề nghị của Clara Zetkin, đã quyết định hàng năm lấy ngày 8-3 làm ngày Quốc tế Phụ nữ.

Sở dĩ họ đấu tranh là do bị chèn ép và bóc lột sức lao động kiệt quệ của giới tư bản Mỹ. Khi mà chủ nghĩa tư bản phát triển tột bậc, vươn “cái vòi dài” ra thế giới để “hút máu người”, không ai có thể chịu được áp bức lầm than, vì vậy họ phải đấu tranh để đòi quyền lợi. Những cuộc mít tinh biểu tình đã giành thắng lợi, buộc bọn chủ tư sản phải nhượng bộ.

Đến tháng 2 năm 1909, lần đầu tiên phụ nữ khắp nơi trên nước Mỹ đã tổ chức mít tinh, biểu tình rầm rộ đòi quyền bình đẳng cho phụ nữ. Tại New-York đã có 3000 chị dự cuộc họp phản đối chính phủ công nhận quyền bầu cử của phụ nữ.

Những cuộc đấu tranh đầu tiên đó của nữ công nhân Mỹ đã có tiếng vang lớn, là nguồn cổ vũ mạnh mẽ cho phong trào đấu tranh của phụ nữ lao động trên toàn thế giới.

Ngày 26 và 27 tháng 8 năm 1910, đại hội lần thứ 2 của những người phụ nữ thế giới đã được triệu tập ở Copenhagen (thủ đô Đan Mạch), với sự tham gia của 17 nước (100 nữ đại biểu), đã quyết định lấy ngày 8/3 làm ngày quốc tế phụ nữ với mục đích đấu tranh đòi các quyền lợi của phụ nữ và trẻ em.

Từ đó đến nay, ngày 8/3 trở thành ngày hội của phụ nữ thế giới, ngày mà phụ nữ được đối xử bình đẳng, được tôn vinh và trân trọng.

- Sưu tầm -

Sự TRÙNG HỢP của ngày Quốc tế Phụ nữ tại Việt Nam

Ngày 8-3-1899 đã trở thành dấu mốc lịch sử cho sự ra đời của ngày Quốc tế phụ nữ. Nhưng bạn có biết, ngày 8/3 trong lịch sử Việt Nam cũng có một sự trùng hợp thú vị?

Đó là ngày kỷ niệm cuộc khởi nghĩa của Hai Bà Trưng, 2 vị nữ anh hùng dân tộc đầu tiên đã đánh đuổi giặc ngoại xâm phương Bắc (năm 40 và 42), giành lại chủ quyền dân tộc. Thắng lợi cuộc khởi nghĩa của Hai Bà Trưng được đánh giá là một bản anh hùng ca bất diệt, thể hiện ý chí độc lập và niềm tự hào dân tộc.

Đồng thời, cuộc khởi nghĩa cũng là một minh chứng cho sức mạnh của phụ nữ Việt Nam trong lịch sử nhân loại trong sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc.

Phụ nữ Việt Nam không ngừng sánh bước cùng phụ nữ thế giới cả trong lịch sử cũng như trong cuộc sống hiện tại.

- Sưu tầm -

MẸ

VÀ

TÔI

Em thích nhất mẹ ôm
Vì mẹ ôm rất ấm
Em thích nhất mẹ cười
Bởi mẹ cười xinh lắm.
Em thích mẹ dịu dàng
Vì lúc đó mẹ đẹp
Em rất thích mẹ hát
Vì mẹ hát rất hay.
Đặc biệt là em thích
Đi cùng mẹ mỗi ngày
Được mẹ mua pizza
Và kể chuyện cổ tích.
(Minh Trang - CLB Ngôn ngữ và
EQ Thái Bình)

Những thứ Mẹ cho tôi...

Mẹ cho tôi trái tim
Yêu thương tôi vô tận
Tôi thích khuôn mặt mẹ
Luôn nở nụ cười xinh
Mẹ cho tôi cái ôm
Vì mẹ ôm rất ấm
Một cái ôm thật chặt
Để che chở cho tôi
Dù tôi đi đến đâu
Mẹ vẫn theo sát gót

Những ngày tôi buồn bã
Mẹ luôn ở cạnh bên.
Mẹ là người đồng hành
Tốt nhất trong cuộc sống
Mẹ là người vĩ đại
Nhất trong trái tim tôi.
Tôi muốn gửi đến mẹ
Lá thư tuyệt đẹp này
Vì mẹ dành cho tôi
Những tháng ngày đẹp đẽ.
(Tư Thái An- CLB Ngôn ngữ
và EQ Vinh)

Viết thơ cho Mẹ

Con đường nhiều vô tận
 Con đường ở khắp nơi
 Đường cho em đi học
 Đường cho em đi chơi
 Ôi! Con đường nhỏ nhỏ!
 Ôi! Con đường thân thương
 Ôi con đường! Con đường
 Dẫn em đi từng bước
 Mẹ cũng giống con đường
 Mẹ yêu em vô tận
 Mẹ chở em khắp nơi
 Mẹ cho em đi học
 Mẹ cho em đi chơi
 Ôi! Tình mẹ thân thương
 Ôi! Mẹ thật là hiền
 Mẹ là niềm yêu thương!

(Hà Phương- CLB Ngôn ngữ và EQ Thái Bình)

Mẹ

Mẹ là dòng sông
 Nước luôn dào dạt
 Đông đầy vị ngọt
 Dịu dàng tình thương.
 Mẹ là cánh đồng
 Bao la rộng lớn
 Vỗ về bên con
 Khi con buồn khổ.
 Mẹ là bầu trời
 Mỗi khi tức giận
 Trời đổ cơn mưa
 Cho con khôn lớn.
 Mưa xong trời tạnh
 Ánh nắng lên cao
 Nụ cười tỏa nắng
 Xinh đẹp biết bao.
 Mẹ là vầng trăng
 Tỏa ngàn ánh sáng
 Lấp la lấp lánh
 Để con ngủ ngon.
 Cho con sự sống
 Cho con tình thương
 Cho con tất cả
 Mọi thứ con cần.
 (Châu- CLB Ngôn ngữ và EQ Trí Khang)

CÁNH THƯ ỬI MẸ

Tuổi thơ của mỗi người là những mảnh ghép của hoài niệm. Và khi con người ta trưởng thành, lục lại trí nhớ, những hồi ức ấy bỗng ùa về như một dòng suối tưới mát tâm hồn ta. Tôi cũng có những mảnh ký ức đẹp đẽ và đầy nhớ nhung ấy với Mẹ kính yêu của tôi.

Ký ức của tôi giống như một cuốn nhật ký vừa sống động, vừa mơ hồ, vừa da diết nhớ nhung, vừa day dứt, hối hận. Và những điều tôi nhớ nhất đều về Mẹ.

Hà Nội, ngày 5 tháng 9 năm 2012

Hôm ấy là một ngày mùa thu đẹp trời với làn gió hiu hiu thổi. Hàng cây hai bên đường rung rinh chào mừng các bạn học sinh trong ngày lễ khai trường. Là ngày đầu tiên đi học, là ngày đầu tiên tôi chập chững vào lớp Một nên tôi cảm thấy vô cùng sợ hãi, chỉ dám nép sau lưng mẹ. Nhờ lời khuyến khích, động viên của mẹ, tôi đã vượt qua nỗi sợ ấy và vui vẻ bước vào lớp. Đó là một kỷ niệm thật khó phai mờ trong tâm trí tôi...

Hà Nội, ngày 18 tháng 11 năm 2016

Vào ngày sinh nhật lần thứ 10 của tôi, tôi đã có một bữa tiệc thật linh đình do bố tôi tổ chức nhưng tôi vẫn cảm thấy niềm vui chưa trọn vẹn vì thiếu mẹ. Sau khi bữa tiệc tàn vào lúc 10 giờ đêm, tôi vẫn chưa thấy mẹ về. Tôi buồn và giận mẹ vô cùng vì mẹ đã quên một ngày lễ vô cùng trọng đại – ngày tôi chào đời. Lúc đó, tôi ước gì mẹ đừng trở về nữa. Tôi chạy vào góc tường, ngồi đó và gặm nhấm nỗi buồn tủi một mình. Rồi tôi thiếp đi lúc nào không hay. Sáng hôm sau, khi tôi đang ngủ ngon, bỗng tôi nghe thấy những lời ca ngọt ngào. Mở choàng mắt ra, tôi không tin vào mắt mình, là Mẹ của tôi với một chiếc bánh sinh nhật hình trái tim rất đẹp mắt. Tôi biết rằng mẹ đã dậy thật sớm để làm chiếc bánh này dành tặng tôi. Tôi ôm chầm lấy mẹ và khóc nức nở, tôi hối hận vì ý nghĩ ngu ngốc của mình đêm qua. Dù sinh nhật có chút muộn màng nhưng tôi cảm thấy hạnh phúc vô cùng. Đó là một ngày sinh nhật không thể nào quên.

Hà Nội, ngày 30 tháng 5 năm 2017

Ngày hôm đó chính là ngày tôi nhận phần thưởng. Tôi là một trong ba bạn đạt thành tích xuất sắc nhất trong năm học lớp 5. Đứng trên bục danh dự, tôi nhìn thấy mẹ đưa khăn lau nước mắt. Tôi biết rằng mẹ đã khóc, giọt nước mắt của hạnh phúc. Mẹ ôm tôi vào lòng và nói: “Mẹ rất tự hào về con”. Tôi thầm cảm ơn mẹ vì mẹ đã luôn bên tôi, dìu dắt tôi qua từng con chữ.

Hà Nội, ngày ...tháng...năm

Đó là ngày mẹ tôi sang Nga – một xứ sở xa xôi mà tôi chỉ mới biết đến qua sách báo làm việc. Tôi cảm thấy hụt hẫng vô cùng, nhất là mỗi khi chiều về, bên mâm cơm vắng mẹ. Tôi nhớ những nụ cười hiền dịu, vòng tay ấm áp của mẹ và cả những món ăn ngon, bổ dưỡng do chính tay mẹ nấu. Tôi nhớ nhất là những lời ru ấm áp của mẹ đưa tôi vào giấc ngủ say. Những lúc ấy, tôi chỉ biết gục đầu vào gối, cố tìm kiếm hơi ấm của mẹ còn vương lại đâu đó. Lúc đó, sao tôi ghét nước Nga đến vậy chứ, nếu không có nó thì chắc mẹ tôi không phải xa tôi lâu đến vậy. Tôi đếm từng ngày, từng giờ, mong sao mẹ về thật sớm bên tôi. Mẹ ơi, con nhớ mẹ vô cùng.

Mẹ tôi là thế, luôn yêu tôi một cách giản dị mà cao thượng. Dù có những lần mẹ làm tôi buồn, tôi giận, có những lần mẹ tạo áp lực cho tôi... nhưng tôi biết, mẹ luôn mong muốn tôi trưởng thành. “Không có người mẹ nào là hoàn hảo. Chỉ có người mẹ luôn yêu con một cách hoàn hảo nhất”. Tôi muốn nói thật to với mẹ rằng: “Cảm ơn mẹ đã sinh ra con trong cuộc đời này. Cảm ơn ông trời đã cho con được làm con của mẹ. Chỉ có mẹ là yêu thương con vô điều kiện. Con yêu mẹ, mẹ ơi!...”

PHẠM DIỆU ĐAN

SỨC KHỎE TINH THẦN

Có được một tinh thần khỏe mạnh nghĩa là có điều kiện để phát triển bền vững. Chúng ta có thể nhận thấy, chứng trầm cảm, tự kỉ, hoang tưởng... đang là vấn đề của xã hội đương đại. Trẻ nhỏ chưa có đủ khả năng để lựa chọn, nên bố mẹ có hiểu biết, có quan tâm đến con thì dễ có phương pháp đúng đắn hơn, ít mắc sai lầm hơn.

Tôi nhớ cách đây khoảng 10 năm, tôi tình cờ xem trên truyền hình một đoạn phim, dù không còn nhớ tên phim, nhưng có một đoạn làm tôi ám ảnh mãi. Phim kể về một người mẹ bị trầm cảm và mắc

chứng hoang tưởng. Cô có 1 đứa con trai tầm 4-5 tuổi. Khi tôi mở ti vi, đến đoạn người mẹ liên tục hỏi đứa con “Con đã ăn cơm chưa?”. Đứa con trả lời “Con ăn rồi ạ”. Nhưng người mẹ vì mắc chứng hoang tưởng, nên vẫn lặp đi lặp lại “Chắc chắn là con chưa ăn. Thế con đã ăn cơm chưa?” Và cứ lặp đi lặp lại như thế rồi bắt thằng bé trả lời. Cuối cùng nó bị ức chế và hét lên. Người bà chạy vào hoảng hốt tìm cách đưa nó ra ngoài và “xin đừng tra tấn nó”.

Đoạn phim này làm tôi liên tưởng đến việc các em học sinh phải học thuộc một bài

văn mẫu. Thậm chí, thỉnh thoảng luyện thi, nghe các em kể về cách học, tôi lại liên tưởng đến việc cứ nhắc đi nhắc lại một câu trả lời khập khiễng của trẻ bị ức chế tinh thần giống như một hình thức tra tấn. Lúc ấy, đương nhiên tư duy không thể phát triển, mà sức khỏe tinh thần thì bị đe dọa.

Rõ ràng, sức khỏe con người có hai phần: sức khỏe thể chất và sức khỏe tinh thần. Sức khỏe thể chất là cái có thể nhìn thấy được, nhưng sức khỏe tinh thần thì trừu tượng hơn (và đây là điều tôi muốn nói). Việc học ngay nay của

các con là vô cùng quan trọng với mọi gia đình. Nhưng học phải làm sao phù hợp, đảm bảo và tạo điều kiện để phát triển được sức khỏe tinh thần, đó là điều mà chúng ta cần phải lưu ý.

Theo quan sát của tôi, thì các bậc phụ huynh nên lưu ý những điều như sau:

Không thúc trái chín ép: Tôi nhận thấy rằng ngày nay cũng có một vài người luôn mong con mình đạt được điều này điều kia thật sớm (ví dụ muốn biết đọc từ lúc 3,4 tuổi), rồi tìm nhiều cách, trong đó có cả những cách phản khoa học để con đạt được thật nhanh. Thực tế, phát triển sớm đôi khi cũng chưa hẳn là tốt, thậm chí có lúc còn có hại giống như “trái chín ép”.

Không tạo áp lực cho con: Áp lực luôn làm con người ta chán nản và dễ bỏ cuộc. Mà chán học thì không thể học giỏi. Đương nhiên bố mẹ nào cũng có kì vọng; và gần như đứa trẻ nào trong bản năng cũng muốn phấn đấu đạt đến đỉnh cao. Nhưng có những

người để đạt được thành công đã phải trả giá quá đắt. Cho nên một phương pháp đúng, một bài học đúng rất quan trọng. Nó sẽ tạo điều kiện để quá trình tiếp thu tri thức là một quá trình tự nhiên, không ép buộc, là một quá trình hạnh phúc. Tôi vẫn đang mong các con của chúng ta được học trong một môi trường như thế. Không định kiến: Tôi có một em bé nhỏ 22 tháng tuổi. Cách đây khoảng 1 tháng một người bạn gọi điện tâm sự, và muốn tôi tư vấn về chuyện đưa con của cô ấy 18 tháng gần như chưa biết nói từ nào. Tôi kể rằng con mình 20 tháng mới nói được khoảng 6-7 từ, trong khi đứa đầu tiên 20 tháng đã biết hát. Nghe xong câu ấy, cô ấy thốt lên “con Phương mà cũng thế a”. Ô, tôi đang nghĩ rằng con mình rất bình thường, nó có hơi chậm nói so với đứa trước nhưng vẫn nằm trong giới hạn cho phép. Và câu nói của cô bạn lại làm tôi nghĩ đến những định kiến xã hội. Người ta vẫn hay nghĩ rằng con của bố mẹ này thì

phải thế này, con của bố mẹ kia thì phải thế kia. Thực tế thì đôi khi không phải như vậy. Chỉ có điều nếu bố mẹ có tri thức, cộng thêm sự quan tâm và tình yêu đúng nghĩa, thì con dễ có con đường đúng đắn hơn, để đạt được thành công hơn... Và riêng với những đứa con của bố mẹ có học hàm học vị, thì ngay điều ấy đôi khi đã là một áp lực. Ý thức và vượt qua được định kiến, nhiều khi cũng không phải là dễ dàng.

Có được một tinh thần khỏe mạnh nghĩa là có điều kiện để phát triển bền vững. Chúng ta có thể nhận thấy, chứng trầm cảm, tự kỉ, hoang tưởng... đang là vấn đề của xã hội đương đại. Trẻ nhỏ chưa có đủ khả năng để lựa chọn, nên bố mẹ có hiểu biết, có quan tâm đến con thì dễ có phương pháp đúng đắn hơn, ít mắc sai lầm hơn.

Diệu Lan Phương

Học vui - vui học

Các em thân mến!

Mở rộng vốn từ là phần học không còn xa lạ với các em phải không nào? Tập san Chuông Gió tháng này sẽ cùng các em chơi một trò chơi nho nhỏ với những từ láy.

Yêu cầu đơn giản như sau: Chọn một chữ cái mà em yêu thích, tìm các từ láy có bắt đầu bằng chữ cái đó.

Ví dụ:

L: long lanh, lung linh, lấp lánh, lấp loáng, lúng liếng...

Chúc các em học phần mở rộng từ thật vui.

Yêu thương Mẹ kể

Cô Phan Hồ Điệp được mọi người biết đến là mẹ của thần đồng Đỗ Nhật Nam, là một cô giáo giàu lòng nhân ái, là một người mẹ hiểu được nỗi lòng của nhiều người mẹ. Những cuốn sách cô viết mang hơi thở của giáo dục hiện đại và thấm đẫm tình yêu thương.

“Yêu thương mẹ kể” là một cuốn sách ngọt ngào như thế!

“Mẹ yêu con vừa đủ để cứ vài ba phút quay lại nhìn con dù con ngồi ngay bên cạnh.

Mẹ yêu con vừa đủ để hàng đêm dậy tắt quạt, đắp chiếc chăn mỏng cho con khi trời lạnh dần về sáng.

Mẹ yêu con vừa đủ để thức đúng giờ vào mỗi sáng, đưa con ra xe đi học cho dù đêm trước mẹ có thức khuya cỡ nào.

Mẹ yêu con vừa đủ để lên mạng tìm cách làm cho một món ăn mới mà con thích, dù vừa nấu vừa lăm le đọc công thức.

Mẹ yêu con vừa đủ để ngồi cùng con giải một bài hình dù ngày xưa mẹ học toán dở òm.

Mẹ yêu con vừa đủ để tra cứu, tìm hiểu những máy bay, tàu chiến, những thứ mà con mê mẩn dù đọc xong mẹ chẳng hiểu gì.

Mẹ yêu con vừa đủ để ngồi hàng giờ chăm sóc cho cây lan hồ điệp vì đó là món quà con tặng mẹ với mong ước hoa sẽ nở vào đúng ngày 8/3.

Mẹ yêu con vừa đủ để gửi thư vào hộp thư điện tử của con, đều đặn một tuần hai lần.

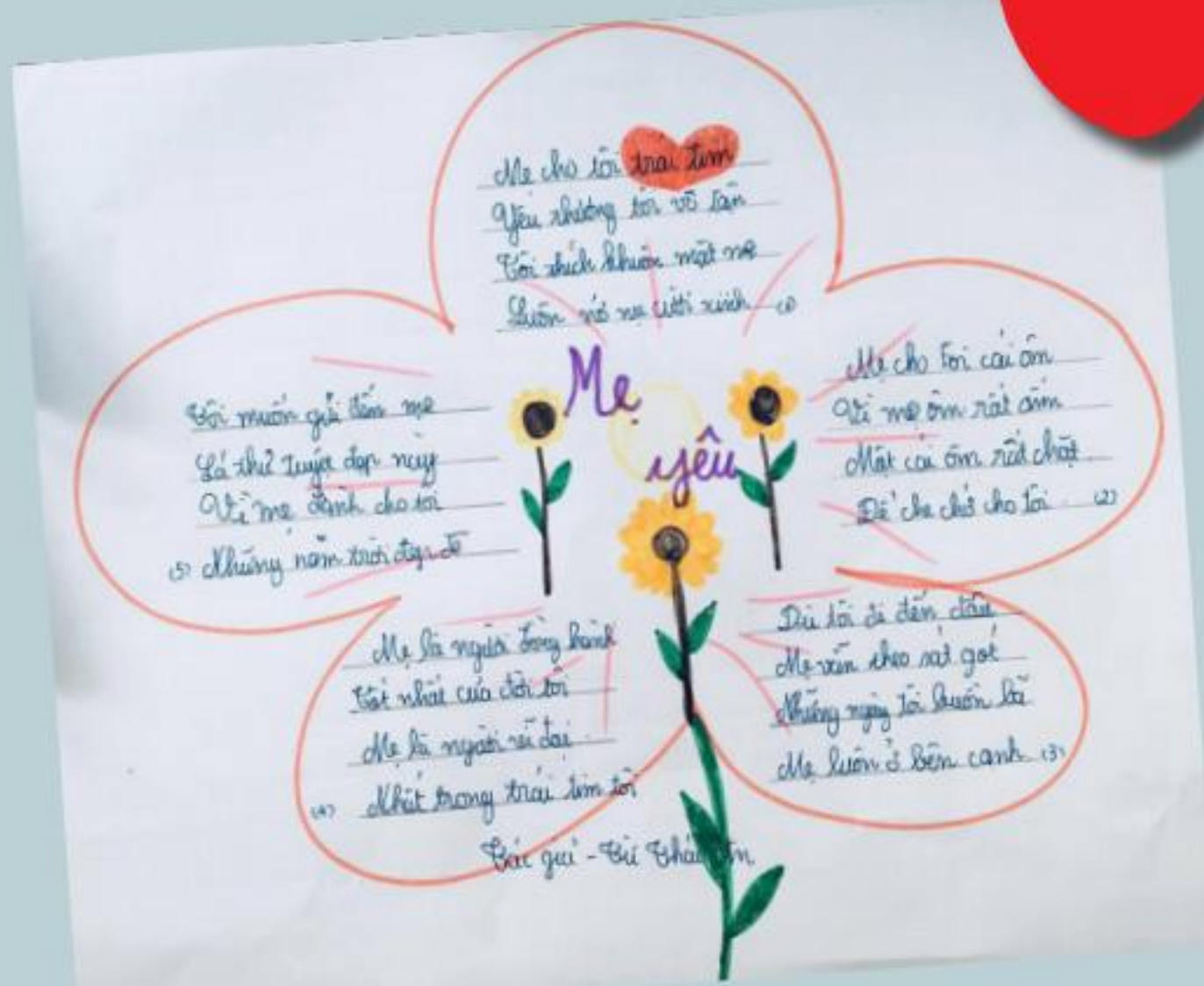
Mẹ yêu con vừa đủ để vượt qua những đau đớn, lo lắng, sợ hãi khi nằm trong bệnh viện, chỉ mong nhanh trở về nhà với con.

Mẹ yêu con vừa đủ để bất chợt nắm lấy bàn tay con, thấy tay con trong tay mẹ yên lành.

Mẹ yêu con vừa đủ để nhớ con mỗi ngày con đi học.

Mẹ yêu con...” (mẹ Phan Thị Hồ Điệp)

Bằng tình yêu con vô hạn và những phương pháp giáo dục tuyệt vời, người Mẹ đã truyền tải những thông điệp hết sức giản dị về cách dạy dỗ con trong cuốn sách này.

Chịu trách nhiệm nội dung
TS. ĐIỀU LAN PHƯƠNG

Biên tập
THANH THẢO - THÙY DƯƠNG

Thiết kế và trình bày
LƯƠNG NHUNG
THANH TÂM

Liên hệ :
CLB NGÔN NGỮ VÀ EQ

 clbngonnguvaeq@gmail.com

 Hotline: 0243 2003672

